

V TRŽAŠKEM NOVINARSKEM KROŽKU

Srečanje z vesoljcem Umbertom Guidonijem

*Predstavitev njegove avtobiografske knjige *Un passo fuori**

»Neizbrisen spomin in perspektiva, ki ti v bistvu spremeni pogled na vse, kar te obdaja«, to, pravi Umberto Guidoni, sta tisti dve stvari, ki ti ostaneta za vselej v spominu, tudi potem, ko se spet vrneš na zemljo in nadaljuješ s svojim običajnim življenjem. Italijanski vesoljec, ki se je za Francom Malerbo drugi povzpel v vesolje, je včeraj spregovoril o svoji izkušnji tudi tržaškemu občinstvu na sedežu novinarskega krožka v Trstu, kjer je predstavil svojo pravkar izdano knjigo *Un passo fuori*. Rimski znanstvenik, ki je bil pred nedavnim izvoljen v evropski parlament v vrstah levece, je pred vesoljsko kariero opravil najprej studij fizike in nato se doktorat v astrofiziki, nakar se je odločil, da bi svojo delavno pot nadaljeval v vesolju.

O vsem tem piše tudi v svojem avtobiografskem delu, ki ga je napisal ob sodelovanju s tržaškimi znanstvenimi novinarjem Donatom Ramanijem, s katerim je stiročno zabeležil vse svoje vrhunske dosežke, a tudi marsikateri osebni spomin, dogodek in trenutek, ki so spremljali njegov vzlet v vesolje.

Na včerajšnjem srečanju je Guidoni razlagal o posameznih vesoljskih misijah in pripravah nanje, ki trajajo tudi do nekaj let. Spregovoril je o svojih dveh podvigih, ki ju je opravil pri NASI, a tudi o raziskovalnem delu, ki ga je opravil pred tem. Kot

je sam povedal, se je za vesoljstvo odločil v trenutku, ko sta raziskovalni tempo določali dve velesili, ruska in ameriška, in je bil on z Malerbo eden redkih predstavnikov ASI-e (Italijanske vesoljske agencije).

Ob pripovedovanju o težavah, ki jih je presegel clovek, da se je lahko izkrcał na luni, shuttlejih, vesoljskih postajah in pa nadvse drugačnem življenju na njih, je bil del razprave posvečen tudi težavam znanstvenega raziskovanja, katerim se Guidoni trenutno posveča v Bruslju in Strasbourgu.

Veliko zanimanja je izzvala obrazložitev tega, kako pravzaprav vesoljci živijo v par metrih velikih shuttlejih in kako se premikajo po brez-zračnem prostoru brez gravitacijske sile.

Kar nekaj besed je Guidoni posvetil tudi

se da zgoditi v bodoče. »Ni čudno, da so nekateri avtorji tovrstne literature znanstveniki, ki pa se pri pisanju svojih del poslužujejo psevdonimov in v bistvu samo napovedujejo to, kar bi se po njihovem mnenju lahko zgodilo«.

»Tudi sam sem se kot otrok navduseval nad tako literaturo in mislim, da predstavlja ta izreden ključ, ki približa mlade znanstvenemu studiju«, je še povedal. Nekako tako, kot Open Day, ki se bo danes nadaljeval v miramarskem znanstvenem centru in ob pomoči katerega naj bi zahtevne znanstvene tematike približali tudi tistim, ki o teh bolj malo vedo. (Iga)

znanstveni fantastiki, ki je po njegovem mnenju izjemno merilo tega, kar